

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos I. — Izdan in razposlan dne 15. januarja 1887.

1.

Razglas ministerstva za finance od 11. decembra 1886,

o tem, kako gledé cola postopati z dvojno-železno-sokislim vapnom.

Na podlogi člena IV colne postave od 25. maja 1882 odkazuje se v porazumu s c. kr. ministerstvom za trgovino in udeleženi kralj. ogerskimi ministerstvi dvojno-železno-sokislo vapno (Calcium bisulfit, calcaria bisulfurosa) pod t. št. 324 s 4 gld. od 100 kilogramov.

Nasproti naj se dvojno-žepelenokislo vapno izbriše v abecednem kazalu različnega blaga.

Dunajewski s. r.

2.

Ukaz ministerstev za finance in trgovino od 13. decembra 1886,

da so cunje prigledu podvržene po mejnih okrajih dežel česke, moravske, sleške, Galicije, Gornje Avstrije, salcburške, tirolske in predarelske.

Proglašá se, da so cunje t. št. 357 občne avstro-ogerske colne tarife od 25. maja 1882 v zmislu § 337 postave za col in državno samoprodajo od leta 1835 podvržene prigledu (kontroli) v mejnih okrajih dežel česke, moravske, sleške, Galicije, Gornje Avstrije, salcburške, tirolske in predarelske.

Razven onih slučajih, v katerih se cunje prejemajo ali pošiljajo zarad vršbe kakega obrta, izimljejo se od prigleda množine do 25 kilogramov.

Ta ukaz pride v moč 1. dne februvarja meseca 1887.

Dunajewski s. r.

(Slovenisch.)

Bacquehem s. r.

3.

Ukaz ministerstev za finance in trgovino od 28. decembra 1886,

s katerim se ustanavlja prištevna tara pri zacolovanji degta iz premoga v železnocestnih vozovih šternjakih.

V porazumu z udeleženi kralj. ogerskimi ministerstvi določuje se v zmislu člena XVII postave colno tarifo od leta 1882 vjavajoče, da se pri plačevanji vvoznine od degta (katrana) premogovega (t. št. 114) v železnocestnih vozéh šternjakih najdeni čisti teži 18% te teže kot tara prišteva in skupna teža, ki se pokaže po tem, vzema za kosmato težo, katero je colu v podlogo jemati.

Dunajewski s. r.

Bacquehem s. r.

4.

Ukaz ministerstva notranjih reči od 11. januarja 1887,

gledé dogovora ukrenenega s ces. rusko vlado o tem, kako postopati pri vzajemnem odgonu potepuhov in pa takih ljudi, ki nimajo popotnega lista in ne morejo izkazati, s čim si kruha služijo.

Vsled soglasnih diplomatičnih izrecil od 1./13. decembra 1886 izmenjanih med c. in kr. poročništvom v St. Peterburgu in ces. ruskim ministerstvom vnanih reči imajo od 1. dne decembra 1886 počenshi v oziru na odgon vzajemnih državljanov, kadar je koga potreba domu zagnati, ker nima ob čem živeti, ker se okoli potepa ali je brez potnih izkaznic, veljajo naslednja med obojestranskima vladama dogovorjena določila:

1. Ruske državljane, kateri se nahajajo na avstrijskem ozemlju v Galiciji ali Bukovini ter so rojeni v kateri izmed sedem obmejnih ruskih gubernij (Petrovske, Kelske, Radomske, Ljubeljske [Ljubljina], Volynjske, Podolske in Besarabske) — in tako tudi avstrijske državljane, ki se zatekó v kateri imenovanih sedem gubernij, treba je, kadar nastane eden ali drugi izmed gori omenjenih uvetov, po odgonu odpraviti neposrednje po tem, ko se zvrši dotično dopisovanje med načelniki sosednih ruskih okrožij (ujezdov), in okrajnimi glavarji kot načelniki sosednih avstrijskih okrajev.

Odgon kakega človeka v Rusijo treba je naznaniti poprej dotičnemu načelniku ruskega ujezda, v katerega okoliši bode odgnanca prevzeti, in ta naj, pretehtavši dotične okoliščine in izkaznice, privoli v to, da bode odgnanec v nekem določenem kraju prevzet. Z ruske strani naj se to naznanilo, kadar gre za odgon v Avstrijo, namerja na dotičnega okrajnega glavarja.

2. Kadar ima človek, ki ga je odgnati, izkaznico, katera še veljá, ali katere veljavnost je stoprv pred enim letom prestala, poprejšnje dopisovanje med ruskimi ujezdskimi načelniki in avstrijskimi okrajnimi glavarji ni neogibno potrebno.

Ruski ujezdni načelniki in avstrijski okrajni glavarji imajo dolžnost, takega človeka prevzeti brez nadaljnjih formalnosti, predpolagaje, da ta izkazila brez dvojbe v čisto devajo, kje je rojen in odkod je, in da o pristnosti teh izkazil ni nobene dvojbe.

3. Ruski ujezdni načelniki in avstrijski okrajni glavarji utegnejo sporazumno za vsak slučaj posebej izbrati neko mesto na meji, kjer bode prevzet tak človek, katerega domu odgnati je ukreneno.

One ljudi, kateri se po točki 2 tega dogovora preoddajó brez predhodnega dopisovanja, treba je spremljati zaradi njihovega prevzetja v Rusijo do colnij v „Granici“ (Petrokovske gubernije), „Sandomiru“ (Radomske gubernije), „Tomašovu“ (Ljubeljske gubernije), „Radivilovu“ (Volynjske gubernije), „Voločyski“ (gubernije Volynjske), „Gusjatynu“ (gubernije Podoljske) in „Novoselici“ (Besarabske gubernije), — v Avstrijo nasproti do policijske podružnice (ekspoziture) v Ščakovi (okraja Chrzanovskega [Hrenovskega]), do policijskih komisarijatov v Brodih (okraja Brodskega), Podvoločyski (okraja Skalatskega), do mejnih colnij v Nadbrezji (okraja Tarnobreškega [Trnobreškega]), Belzci (okraja Ravskega), Gusjatynu (okraja Gusjatynskega) in Novoselici (okraja Črnoviškega).

4. Dopisovanje po diplomatičnem poti ostane v oziru na vse one ruske podložnike, ki niso rojeni v kateri gori imenovanih sedmih ruskih gubernij ali ne izvirajo od onod, in takó tudi gledé onih avstrijskih državljanov, kateri prebivajo kje drugod po ruskem cesarstvu, in ne v imenovanih gubernijah.

5. Obe vladi naredita precej, kar je potrebno v pouk dotičnih oblastev, da bodo ravnala se po pričujočem pravilniku in njegovo uporabo kar se koli dá olajševala.

6. Vsaka od obeh strani pogodnic jemlje na se dolžnost, na zahtev druge strani, svoje pripadnike zopet prevzeti v svoje državno ozemlje, tudi kadar bi bili po veljajočih domačih postavah svoje izvirno državljanstvo izgubili, samo ako niso med tem pridobili državljanstva v drugi državi po zakonodavstvu v nji veljajočem.

7. Pričujoči dogovor veljá na dve leti počenši od dne, katerega se izmenjata soglasni izrecili. Ko poteče ta rok, pridržavata si obe vladi pravico odpovedi takó, da ostane dogovor v moči dotle, dokler ne bode odpovedan.

Taaffe s. r.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane

bode v zalogi c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaji, I. okr., Singerstrasse št. 26, tudi leta 1887 izhajal v nemškem, laškem, češkem, poljskem, rusinskem, slovenskem, ilirsko-hrvatskem in romanskem jeziku.

Naročnina za cel letnik 1887 Državnega zakonika v vsaki teh osem izdatab iznaša za en eksemplar **2 gld. 50 kr.** — bodi da se hodi po-nj ali da se poštnine prosto pošilja.

Letniki 1849 do vštverno 1863 veljajo 30 gld.; letniki 1864 do vštverno 1886 veljajo 46 gld.

Posamezni letniki nemške izdatbe dobivajo se leta 1887:

Letnik 1849 za 2 gld. 10 kr.	Letnik 1868 za 2 gld. — kr.
" 1850 " 5 " 25 "	" 1869 " 3 " — "
" 1851 " 1 " 30 "	" 1870 " 1 " 40 "
" 1852 " 2 " 60 "	" 1871 " 2 " — "
" 1853 " 3 " 15 "	" 1872 " 3 " 20 "
" 1854 " 4 " 20 "	" 1873 " 3 " 30 "
" 1855 " 2 " 35 "	" 1874 " 2 " 30 "
" 1856 " 2 " 45 "	" 1875 " 2 " — "
" 1857 " 2 " 85 "	" 1876 " 1 " 50 "
" 1858 " 2 " 40 "	" 1877 " 1 " — "
" 1859 " 2 " — "	" 1878 " 2 " 30 "
" 1860 " 1 " 70 "	" 1879 " 2 " 30 "
" 1861 " 1 " 50 "	" 1880 " 2 " 20 "
" 1862 " 1 " 40 "	" 1881 " 2 " 20 "
" 1863 " 1 " 40 "	" 1882 " 3 " — "
" 1864 " 1 " 40 "	" 1883 " 2 " 50 "
" 1865 " 2 " — "	" 1884 " 2 " 50 "
" 1866 " 2 " 20 "	" 1885 " 2 " — "
" 1867 " 2 " — "	" 1886 " 2 " 50 "

Letniki 1870 do vštverno 1886 ostalih 7 jezikov so na prodaj po tisti ceni, kakor nemška izdatba.

NB. Za državnega zakonika liste, ki naročniku celo niso došli ali ki so mu nedostatno došli, treba se je zadnji čas v štirih tednih pooglašati.

Kadar poteče ta rok, bodo se državnega zakonika listi izročevali samo za plačilo prodajne cene ($\frac{1}{4}$ pole po 1 kr.).

Od letnikov **1864** do vštverno **1886**, in tako tudi od tekočega letnika moči je iz zaloge c. kr. dvorne in državne tiskarnice za prodajno ceno ($\frac{1}{4}$ pole po 1 kr.) dobiti vsak posamičen kos, a od letnikov **1849** do vštverno **1863** moči je posamične kose za omenjeno prodajno ceno dobivati samo tedaj, če še niso pošli.